

Jummal, kelle ette, rõmo tundes,
Minna mahhalangen silmili,
Sinno roalges saan Sind ärratundina
Siis, kui surmust-toussen minnagi.

Seäl So armo oskan ärramoista
Mis on seädnuđ feik ning hoiab ka →
Wottan, rõmo nuttes, kulumada,
Et feik hästi olled teinud Sa.

Ello-ramatusse illespandud,
Wastowoetud Sinno inglidesi,
Pühhitsen ma siis mo pasa-pühha
Ja mo illestousmist iggawest'.

Kidan Sinno heldust keigest jouust —
Wainus, tões Sind siis kummardan.
Ja mo õn So taewas on se lotus.
Et ma ikka õnsamaks weel saan.

Das Grab ist tief und stille.

(Miana Saksä lauloramatõ 72ones laul.)

Wifil: Christus der ist ic.

1. Kõl haud on järsk ja tedda
On nähha raske meel,
Ea warjub ärra sedda,
Mis näggematta weel.
2. Ei rõmo healed lange
Ea waitse maiasse,
Se leina-nut, mis fange,
On agga temmale.